

— Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i en anden sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede kendelse er retsstridig, bl.a. på grund af: a) fejlagtig, urigtig og ulogisk fortolkning og anvendelse af retsprincipperne om ansvar uden for kontraktforhold samt ubegrundet og ulogisk fravigelse af Den Europæiske Unions retspraksis på dette område, b) fuldstændig mangel på begrundelse, åbenbart fejlskøn, urigtig gengivelse og forvanskning af de faktiske omstændigheder, vildledende, mangelfuld og fejlagtig bedømmelse af de af appellanten fremlagte beviser, tilsidesættelse af forpligtelsen til klart ræsonnement, manglende relevans, uimodsigelighed, vilkårlighed, ulogiskhed, irrationalitet, fornuftsstridighed, c) manglende bemærkninger til sagens væsentlige punkter og fuldstændig mangel på sagsoplysning, d) tilsidesættelse af Rettens forpligtelse til at lægge begreberne om almindelig retsvidenskab, erfaring og fornuft til grund for sine konstateringer, herunder for bevisbedømmelsen, e) fejlagtig, urigtig og ulogisk fortolkning og anvendelse af retsprincipperne vedrørende bevisførelsen og bevisbedømmelsen under en retssag.

Appel iværksat den 27. september 2010 af Deutsche Post AG til prøvelse af kendelse afsagt den 14. juli 2010 af Retten (Første Afdeling) i sag T-570/08, Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-463/10 P)

(2010/C 328/32)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Post AG (ved advokaterne J. Sedemund og T. Lübbig)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Den appellerede kendelse afsagt den 14. juli 2010 af Retten (Første Afdeling) i sag T-570/08 ophæves i sin helhed.
- 2) Den af Kommissionen for Retten rejste formalitetsindsigelse afvises.
- 3) Europa-Kommissionens beslutning af 30. oktober 2008 vedrørende »påbud om oplysninger« i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 i sagen »Statsstøtte C 36/2007 — Tyskland; Statsstøtte til Deutsche Post AG« annulleres.

- 4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Genstanden for den foreliggende appel er Rettens kendelse, hvorved denne afviste appellans søgsmål til prøvelse af det af Kommissionen til Forbundsrepublikken Tyskland rettede påbud af 30. oktober 2008 om at meddele oplysninger i sagen om statsstøtte til appellanten.

I den foreliggende appel drejer det sig hovedsageligt om spørgsmålet, hvorvidt og under hvilke forudsætninger en af Kommissionen truffet beslutning med påbud om at meddele oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 kan anfægtes. Det er appellans opfattelse, at et søgsmål til prøvelse af en beslutning med påbud om at meddele oplysninger, som kun appellanten er i besiddelse af, kan antages til realitetsbehandling, når den rejser tvivl om opfyldelsen af de processuelle forudsætninger i artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 659/1999 og om nødvendigheden af de begærede oplysninger.

Retten afviste derimod i det væsentlige sagen med det argument, at beslutningen med påbud om at meddele oplysninger ikke havde nogen retsvirkninger. Det drejede sig ifølge Retten blot om mellemkommende foranstaltninger, som alene tjente til forberedelsen af den endelige beslutning.

Appellanten har gjort fem appelanbringender gældende:

- 1) Retten har i den appellerede kendelse set bort fra, at beslutningen med påbud om at meddele oplysninger er en bindende unionsretsakt, som er underlagt Unionens retsinstansers prøvelse. Medlemsstaten er i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 659/1999 sammenholdt med artikel 288, stk. 4, TEUF og på grundlag af princippet om loyal samarbejde i artikel 4, stk. 3, TEU forpligtet til at meddele de begærede oplysninger. Eftersom det er tvungende for medlemsstaten at gennemføre beslutningen, overføres pligten til at meddele oplysninger umiddelbart på appellanten, som (alene) er i besiddelse af de begærede oplysninger.
- 2) Retten har desuden set bort fra, at det ville være uforeneligt med den EU-retligt sikrede adgang til at anlægge sag ved domstolene, hvis en medlemsstat og en umiddelbart berørt virksomhed skulle meddele enhver begæret oplysning, som Kommissionen måtte ønske i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 659/1999, uden nogen hensyntagen til, om de processuelle krav i artikel 10, stk. 3, overhovedet var opfyldt, og til, om de begærede oplysninger på nogen måde var relateret til formålet med sagen, som er statsstøttekontrollen.

- 3) Retten har fortolket artikel 10, stk. 3, og artikel 13, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 659/1999 forkert, idet den har set bort fra, at beslutningen om påbud om at meddele oplysninger også har umiddelbar indvirkning på medlemsstatens og den berørte virksomheds retsstilling, fordi artikel 13, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 659/1999 gør det muligt for Kommissionen at vedtage beslutningen om den eventuelle statsstøtte på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis ikke påbuddet om oplysninger overholdes. Den heraf følgende bevislættelse for Kommissionen indebærer en væsentlig forringelse af den processuelle stilling for berørte virksomheds, som reelt tvinges til at meddele de begærede oplysninger for at beskytte sine rettigheder.
- 4) Retten har også begået en retlig fejl, eftersom den med argumentet om, at det blot drejede sig om mellemkommende foranstaltninger til forberedelsen af den endelige beslutning, har nægtet, at beslutningen med påbud om at meddele oplysninger har nogen retsvirkninger. Derved har Retten set bort fra, at dette ikke udelukker muligheden for at rejse indsigelse, hvis den angiveligt mellemkommende foranstaltning — sådan som beslutningen i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 659/1999 — i sig selv har bebyrdende retsvirkninger.
- 5) Endelig har Retten set bort fra, at der ikke i tilstrækkeligt omfang inden for rammerne af et søgsmål til prøvelse af en beslutning, som afslutter en procedure, kan tages hensyn til Kommissionens retskrænkelser ved vedtagelsen af en beslutning om påbud om at meddele oplysninger, navnlig fordi det herunder ikke kan gøres gældende, at de tilgrundliggende faktiske omstændigheder er utilstrækkelige. Samtidig kan den omstændighed, at et ulovligt påbud om at meddele oplysninger midlertidigt efterkommes, dog for den berørte virksomhed — sådan som i det foreliggende tilfælde — være forbundet med en væsentlig tidsmæssig og økonomiske belastning.

- a) artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 4, andet afsnit, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort
- b) artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort

fortolkes således,

- 1) at de er til hinder for, at en medlemsstat (værtsstaten) inden for sit område afviser at anerkende en førerret, der er meddelt i en anden medlemsstat (den udstedende stat), når værtsstaten, inden førerretten blev erhvervet i den udstedende stat, nægtede adgang til erhvervelse af førerret, idet de fysiske og psykiske krav til egnethed til at føre motor-køretøj på betryggende vis ikke var opfyldt;
- 2) i bekræftende fald: at de er til hinder for, at en medlemsstat (værtsstaten) inden for sit område afviser at anerkende en førerret, der er meddelt i en anden medlemsstat (den udstedende stat), når værtsstaten, inden førerretten blev erhvervet i den udstedende stat, nægtede adgang til erhvervelse af førerret, idet de fysiske og psykiske krav til egnethed til at føre motorkøretøj på betryggende vis ikke var opfyldt, **og** idet det fremgår af oplysninger på kørekortet, andre pålidelige oplysninger fra den udstedende stat eller andre troværdige oplysninger, navnlig eventuelle oplysninger fra kørekortindehaveren selv eller yderligere sikre oplysninger fra værtsstaten, at det er klart, at bopælsreglen i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 91/439/EØF eller artikel 7, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/128/EF, er tilsidesat

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Gießen (Tyskland) den 28. september 2010 — straffesag mod Baris Akyüz

(Sag C-467/10)

(2010/C 328/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Gießen

Part i straffesagen

Baris Akyüz

Præjudicielle spørgsmål

Skal

— for så vidt troværdige oplysninger, navnlig eventuelle oplysninger fra kørekortindehaveren selv eller yderligere sikre oplysninger fra værtsstaten ikke er tilstrækkelige: Hidrører oplysninger ligeledes fra den udstedende stat i den forstand, hvori dette begreb er anvendt i Domstolens praksis, når de ikke er blevet fremsendt direkte, men alene indirekte i form af en meddelelse fra tredjemand, der støttes på sådanne oplysninger, navnlig fra værtsstatens ambassade i den udstedende stat;

- 3) at de er til hinder for, at en medlemsstat (værtsstaten) inden for sit område afviser at anerkende en førerret, der er meddelt i en anden medlemsstat (den udstedende stat), når de formelle betingelser for erhvervelse af et kørekort ganske vist er opfyldt i den udstedende stat, men det er klart, at formålet med opholdet alene er at erhverve kørekort og ikke tjener andre formål, som nyder beskyttelse i henhold til unionsretten, navnlig de grundlæggende frihedsrettigheder i henhold til TEUF og Den Europæiske Unions charter om